

hurtigt og med Tilsidesættelse af de almindelige Frister fremmes her i Tinget. Jeg vil kun til Slut sige, at jeg kan ikke anbefale Lovforslaget til Vedtagelse; af de nævnte Grunde vil jeg anbefale mine Meningsfæller og andre her tilstedeværende, som vil følge mig, at stemme imod Lovforslaget, hvorved intet skades, og hvorved Ansvaret og Arbejdet bliver lagt derhen, hvor det skulde ligge: paa den højtærede Ministers Skuldre, medens han her med en ganske flot Skulderbevægelse befrier sig fra det.

Undervisningsministeren (Appel): Jeg kan kun takke de ærede Ordførere for deres Udtalelser, og jeg kan heri indbefatte den ærede sidste Taler (Brandes), som jo udtalte, at ogsaa han ønskede en Dobbeltscene; han ønskede, at det kongelige Teater kunde faa Lejlighed til at spille paa to Scener. Udtrykket Dobbeltscene er jo lidt tvetydigt. Det er tidt opfattet saaledes, at det nødvendigvis betød to Scener paa Kongens Nytorv, men det er ogsaa undertiden opfattet saaledes, at Teatret havde to Scener, og Lovforslagets andet Stykke, som den ærede sidste Taler ankede saa meget over i sproglig Henseende, har dog maaske netop i Kraft af sin Form ladet den Mulighed komme til sin Ret, at man ved Dobbeltscene ikke alene skal kunne forstaa en Dobbeltscene paa Kongens Nytorv, men ogsaa to Scener for Teatret.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) mente, at dette Lovforslag saa uskyldigt ud, men egentlig ikke var det; Rigsdagen bandt sig, mente det ærede Medlem, ved at vedtage Lovforslaget. Det, maa jeg sige, forstaa jeg ikke. Jeg har absolut ikke, som det ærede Medlem formodede, nogen Hensigt i Retning af at benytte mig af en saadan urimelig Mulighed, som det ærede Medlem nævnte, med Hensyn til at foretage baade det ene og det andet, Sagen vedrørende, i Kraft af Loven. Meningen er kun den ene, at jeg paakalder den høje Rigsdags Medvirken til at faa udarbejdet en saadan Plan, det kongelige Teaters Fremtid vedrørende, som kan have Udsigt til at blive vedtaget af den høje Rigsdag. Det ærede Medlem ved jo meget bedre end jeg, at man tidligere har forsøgt baade paa den ene og den anden Maade fra Ministeriets Side ved direkte Forslag at faa denne Sag ordnet, og det er ikke lykkedes. Som jeg udtalte før, er det ikke morsomt for en Minister at skulle møde for Tingene hvert Aar til, hvad skal jeg sige — Afstraffelse for det kongelige

Teaters Virksomhed. Det er dog paa Tide, synes jeg, at den høje Rigsdag tager sit Ansvar i saa Henseende. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg ønsker i høj Grad at bevare Nationalscenen som Statsscene og bevare den i den Form, hvori vi nu har haft den i Aarhundreder. Jeg ønsker, at de forskellige Kunstarter ogsaa i Fremtiden kan samvirke, men jeg ønsker ikke, at man uden en afgjort Beslutning fra Rigsdagens Side skal kunne fortsætte med dette tredelte Kunstnerpersonale paa een Scene. Derfor fremkommer dette Lovforslag. Personlig tvivler jeg ikke om, at Dobbeltscenen paa Kongens Nytorv baade i økonomisk og kunstnerisk Henseende vil give de bedste Forhold for Teatret at virke under. — Jeg vil gerne endnu en Gang udtale, at jeg ikke betragter disse Forslag som værende af den Natur, at de binder den høje Rigsdag for Fremtiden.

Stensballe: Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) fremkom med nogle Bemærkninger om visse Meninger indenfor det Parti, jeg tilhører, som jeg ikke kan lade staa umodsagt. Disse Betragtninger kunde ikke fremkomme paa Grundlag af mine Udtalelser. Jeg har ikke sagt, at der var nogen Uvillie indenfor mit Parti mod det kongelige Teaters Eksistens; men jeg har udtalt, at der var nogen Uvillie mod visse Stykker, som nærmest var af varietémæssig Art, og som har været opført paa det kongelige Teater. Jeg skal ogsaa udtale som min egen og andres Mening, at Stykker af denne Art ikke er af opdragende Betydning eller af nogen som helst kulturel Betydning, og at de af mange med mig opfattes som det kongelige Teater ganske uværdige. Jeg sagde før, at naar man gik med til et saadant Skridt som at undersøge, om der var Grundlag for en Ordning, hvorved Virkevilkaarene kan blive bedre for det kongelige Teaters Kunstnere, og hvorved der kan skabes bedre Vilkaar for det tjenende Personale, maatte man kunne gaa ud fra, at der blev taget Hensyn af Ledelsen, saa at alle med Glæde saa hen til det Kunsttempel, som det kongelige Teater gerne skulde være.

Brandes: Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, vilde han paastaa, at naar der i Lovforslaget var Tale om Indretningen af en Dobbeltscene, behøvede det ikke at være en Dobbeltscene i selve det kongelige Teaters Bygning, det kunde ogsaa være en Dobbeltscene indrettet paa den Maade, at der var to adskilte Scener,